

Høringssvar til revideret bekendtgørelse om økologiske fødevarer og økologisk akvakultur m.v.

I Økologisk Landsforening takker vi for muligheden for at give høringssvar. Vi er interesseret i, at handel med økologiske fødevarer – fra salg hos producent til køb i detailledet, fungerer så gnidningsfrit som muligt med et kontrolsystem opsat til at være stringent, nemt at tilgå og uden unødvendige lag af egenkontrol. Kun på den måde styrkes interessen for at handle med økologiske fødevarer, så forbrugere får flere økologiske fødevarer at vælge imellem, hvilket i sidste ende kan styrke forbruget af økologiske fødevarer.

Bagatelgrænse og individuel mærkning

Set i det perspektiv bakker Økologisk Landsforening op om tilføjelsen af §5 stk. 3-4 i bekendtgørelsen, som tilsiger, at detailvirksomheder er undtaget fra at melde markedsføring eller opbevaring af økologiske fødevarer, hvis de sælger færdigpakkede økologiske fødevarer eller sælger under en bagatelgrænse 5000 kg/omsætter for 20.000 EUR årligt af uindpakkede fødevarer.

Med hensyn til undtagelsen for uindpakkede fødevarer er der dog stor risiko for, at langt de fleste detailvirksomheder/butikker overstiger bagatelgrænsen for uindpakkede fødevarer, hvis ikke en mærkningsordning for økologiske fødevarer i løssalg medfører, at netop denne fødevaregruppe defineres som færdigpakkede. På den baggrund støtter Økologisk Landsforening ligeledes op om tilføjelsen af §2 stk. 7, der tilsiger, at en fødevare med en individuel mærkning med de i økologireglerne krævede oplysninger beregnet til den endelige forbruger defineres som en færdigpakket fødevare.

Definition af "uindpakket" og bevis for at være under bagatelgrænse

Tilføjelserne af §5 stk. 3-4 og §2 stk. 7 giver tilsammen muligheden for, at salget af økologiske fødevarer kan fungere gnidningsfrit i såvel gårdsalg som detailvirksomheder uden unødvendig egenkontrol og opsætning af nye systemer til registrering og bevisførelse.

I bekendtgørelsen mangler savner vi i Økologisk Landsforening midlertidig to vigtige punkter:

For det første mangler der en klar definition af, hvad *uindpakket* præcis hentyder til. Logisk må det forstås som fødevarer i løssalg uden individuel mærkning, men definitionen bør som minimum indskrives i vejledningen til bekendtgørelsen.

For det andet skal det indskrives i bekendtgørelsen, at bevisførelsen angående bagatelgrænsen ikke må blive vendt om, så detailvirksomheden eller virksomheden bag gårdsalg skal bevise, at man holder sig *under* bagatelgrænsen. Hvis man skal opbygge systemerne til at holde egenkontrol uanset, hvor mange uindpakkede fødevarer, man indkøber og sælger, vil selv helt små erhvervsdrivende med salg af fødevarer skulle bruge mange ressourcer på opsætning af systemer og egenkontrol. Det vil være meget uhensigtsmæssigt, fordi det vil medføre en omfangsrig og besværlig bureaukratisering, der kan få de erhvervsdrivende til at stoppe med salg af økologiske fødevarer. Det bør indskrives, at data om balance i forhold til indkøb og salg af uindpakkede fødevarer er tilstrækkeligt som bevis for salg af fødevarer i forbindelse med en stikprøvekontrol.

Med venlig hilsen

Bjarke Vestergaard
Fagpolitisk chef
Økologisk Landsforening